

[Indenrigs- og boligministeren.]

enelig med forsorgslovens § 1, stk. 2, som bestemmer, at det offentlige i tilfælde, som ikke omfattes af forsorgsloven, end ikke er berettiget til at komme den enkelte borger til hjælp, medmindre det særlig er påbudt eller tilladt ved lov. De fire kommunale organisationer svarede alle, at sådanne tilskud efter organisationernes opfattelse ikke kan anses forenelige med forsorgslovens § 1, stk. 2, og arbejds- og socialministeriet mente heller ikke, at sådanne tilskud er forenelige med forsorgsloven. Til dette svar må jeg foreløbig henholde mig.

Med hensyn til den del af forespørgslen, som jeg her taler om, vil jeg gerne yderligere gøre den bemærkning, at den stilling, der er indtaget med hensyn til ydelse af tilskud til de enkelte elever, ikke udelukker, at kommunerne yder tilskud til en skole som sådan, således at skolepengene vil kunne nedbringes, ligesom det heller ikke er udelukket, at en kommune opretter et legat, som har til formål at yde økonomisk støtte til underhold af trængende elever under skoleophold.

Det ærede medlems spørgsmål går endvidere ud på, om regeringen agter at søge gennemført ændringer i skolelovgivningen, sådan at kommunerne får hjemmel til at yde disse tilskud. Det ærede medlem vil sikkert kunne se af denne redegørelse, at sagen ikke ligger så enkelt, som man oprindeligt kunne formode. Jeg kan efter aftale med undervisningsministeren udtale, at regeringen vil overveje denne sag, men må erkende, at det ikke uden videre er oplagt, at det vil være ønskeligt at gennemføre en sådan lovændring, som det ærede medlem har antydnet. De kommunale organisations erklæringer efterlader i hvert fald afgjort det indtryk, at man i kommunale kredse af hensyn til konsekvenserne ikke ønsker nogen lovændring i den angivne retning.

Jørgen Jørgensen (Lejre): Det forekommer mig, at ministeren blander to ting sammen, som ikke har noget med hinanden at gøre. Her er det ikke et spørgsmål om, hvorvidt en kommune yder et vist beløb i henhold til forsorgsloven. Det er ikke en forsorgsforanstaltning, det drejer sig om. Det er et spørgsmål om en undervisningsforanstaltning. På et tidspunkt, hvor man fra alle sider er enig om, at man skal tilrettelægge så godt et grundlag som muligt, for at de unge i 14—18 års alderen kan få adgang til undervisning, er der kommuner, der giver de pågældende unge, der søger denne undervisning, en særlig støtte, og det er den nugæl-

dende lovgivning en hindring for efter ministerens opfattelse. Det er ganske enkelt, hr. minister. Det drejer sig kun om at foretage en ændring i den gældende skolelov gående ud på, at kommunerne kan yde et tilskud til elever af den kategori, det her drejer sig om, og hvis ikke ministeren kan finde ud af, hvordan man kan ordne disse sager, skal jeg være ham behjælpelig, eventuelt ved at stille et forslag her i tinget.

Indenrigs- og boligministeren (Aksel Møller): Jeg takker det ærede medlem for hans interesse for sagen og for det tilsagn, han har givet mig om at ville lægge debatten op i et andet plan end det, som et enkelt spørgsmål muliggør efter vor parlamentariske fremgangsmåde, men jeg vil gerne sige, at grundreglen i forsorgsloven gælder jo i alle forhold, hvor der ikke ved lov er påbudt eller tilladt nogen anden fremgangsmåde med hensyn til en direkte ydelse til en enkelt person af en offentlig kasse, og det hænger altså forsvundet sammen. Det udelukker naturligvis ikke, at en lov kan gennemføres. Jeg har med mit svar villet understrege, at der fra de kommunale organisationers side ikke er noget ønske, tværtimod, om at få gennemført nogen lovændring.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Den næste sag på dagsordenen var:

Valg af 15 medlemmer til et udvalg angående forslag til lov om husmoderaftøsning.

Valgt blev: *Viola Nørlov, Kaj Andresen, Qvist Hansen, Fanny Jensen, Kai Jensen, Bodil Koch, Strøm, Marius Buhl, Lorentzen, Edvard Sørensen, Asger Jensen, Clausen (Olufskjær), Marie Antoinette von Lowzow, Kirsten Gloerfelt-Tarp og Niels Kr. Nielsen.*

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredie behandling af forslag til lov om ændringer i og tilføjelser til borgerlig straffelov af 15. april 1930, jfr. lovbekendtgørelse nr. 215 af 24. juni 1939.

(Anden behandling findes i tidenden sp. 3163).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.